

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under de nuværende økonomiske Forhold, hvor Bestræbelserne i høj Grad maa sættes ind paa at bringe Statens Udgifter ned, er Ministeriet af den Opfattelse, at det ogsaa vil være nødvendigt at begrænse Statens Andel i Udgifterne til Invalideforsikringen.

I Henhold til Bestemmelsen i § 5 i Lov af 6. Maj 1921 om Invalideforsikring, tilvejebringes de til Invalideforsikringen fornødne Midler ved en aarlig Præmie fra de forsikrede samt fra de efter Ulykkesforsikringsloven forsikringspligtige Arbejdsgivere for de hos dem beskæftigede Helaarsarbejdere, medens Resten betales med Halvdelen af Staten og med Halvdelen af Kommunerne, hvorhos Staten afholder de til Lovens Administration fornødne Beløb.

Statens Udgift har i de siden Lovens Ikrafttræden forløbne Aar udgjort følgende Beløb:

Finansaar:	Andel i Renten: Kr.	Administration: Kr.
1921-22		172 420
1922-23	41 280	485 150
1923-24	171 570	705 470
1924-25	1 999 760	822 130
1925-26	4 698 550	848 480
For 1926-27 or bevilget..	4 700 000	788 450
- 1927-28 or søgt bev..	5 000 000	770 100

I de 3 første Kvartaler af Finansaaret 1926—27 er til Administration medgaaet ca. 678 000 Kr.

For Finansaaret 1927—28 er Forholdet det, at Præmierne fra de forsikrede, 5 Kr. 40 Øre pr. forsikret, anslaaes til 6,8 Mill. Kr., Præmierne fra Arbejdsgiverne, ligeledes 5 Kr. 40 Øre pr. Helaarsarbejder, til 4,3 Mill. Kr., medens Tilskudet fra Staten anslaaes til 5 Mill. Kr. og fra Kommunerne ligeledes til 5 Mill. Kr., ialt et Beløb paa ca. 21,1 Mill. Kr.

Ministeriet formener, at der maa kunne finde en Simplificering Sted af Administrationen og en deraf følgende Besparelse, hvorom nærmere i det følgende, og tillige, at det vil være forsvarligt at nedsætte Udgifterne til Invalididenten.

Invalididenten udgør ifølge Loven af 1921 800 Kr. aarligt. Ministeriet maa imidlertid ansæ det for tvingende nødvendigt, at Parikronen gennemføres ogsaa paa dette

Omraade, saaledes at der finder en Omregning Sted af Invalididenten efter den danske Krones forøgede Værdi.

Paa Tidspunktet for Lovens Vedtagelse, Maj 1921, var den danske Krones Værdi 67,2 Øre, og Rentens Omregning, set i Forhold til den nuværende Parikrone, bringer Renten ned til 537 Kr. 60 Øre, hvorfor man har foreslaaet Renten fastsat til 540 Kr. Samtidig har man foreslaaet, at der gives Kommunerne Ret til uden Fattighjælps Virkning under særlige Forhold at hjælpe vanskeligt stillede Rentenydere.

Den ovenfor foreslaaede Nedsættelse af Renten vil ikke gribe ind i den Del af Renten, der vil kunne anses som en forsikringsmæssig Ydelse svarende til de forsikredes Præmie, idet denne Del af Renten kun udgør ca. $\frac{1}{3}$. En Nedsættelse af Præmierne for de forsikrede vil derfor i og for sig ikke være en Konsekvens af Rentens Nedsættelse som foreslaaet, men under Hensyn til de økonomiske Forhold, har man dog ogsaa foreslaaet, at den aarlige Præmie fra de forsikrede og Arbejdsgiverne omregnes paa samme Maade som Renten.

Skulde Præmien nedsættes i nøjagtigt samme Forhold som Renten, vilde Præmien for begge Parter blive 3 Kr. 65 Øre, men af praktiske Hensyn foreslaar man dog Præmien for de forsikrede ansat til 3 Kr. 72 Øre og for Arbejdsgiverne til 3 Kr. 90 Øre, idet den førstnævnte Præmie bør være delelig med 12 (Maanedernes Antal) og den sidstnævnte fastsættes saaledes, at der ved Deling med 300 (Aarets Arbejdsdage) ikke fremkommer et Tal med mange Decimaler (390 Øre : 300 = 1,3 Øre).

Den samlede Besparelse ved ovennævnte Omregning af Renten og Præmien vil blive for Staten ca. 1,8 Mill. Kr., for Kommunerne samme Beløb (hvor i dog fragaar de Tillæg, Kommunerne yder efter Skøn), medens det samlede Præmiebeløb fra de forsikrede og Arbejdsgiverne vil gaa ned med henholdsvis 2,1 og 1,1 Mill. Kr., ialt en samlet Besparelse paa 6,8 Mill. Kr.

I Forbindelse med de ovenstaaende Ændringer har man ment at burde optage de af Administrationskommissionen foreslaaede Ændringer i Invalideforsikringens Administration. Ved disse foreslaas det, at Direktionen for Invalideforsikringsfonden